

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów
komunalnych²⁾**

Na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania dotyczące prowadzenia procesów mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych;
- 2) wymagania dla odpadów powstających z procesów, o których mowa w pkt. 1.

§ 2. 1. Procesy mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych składające się z procesów mechanicznego przetwarzania odpadów i biologicznego przetwarzania odpadów połączonych w jeden zintegrowany proces technologiczny przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w celu ich przygotowania do procesów odzysku, w tym recyklingu, odzysku energii, termicznego przekształcania lub składowania, prowadzone są w instalacji składającej się z zespołu stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie tego samego zakładu.

2. Instalacja, o której mowa w ust. 1, nie może być usytuowana na kwaterze składowiska odpadów.

-
- 1) Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 248, poz. 1493 i Nr 284, poz. 1671).
 - 2) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 r., str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. Nr 888 i 1238 oraz z 2014 Nr 695.

3. Zmieszane odpady komunalne rozładowuje się w obiekcie zamkniętym lub w obiektach zamkniętych wyposażonych w szczelną posadzkę zapobiegającą przedostawaniu się odcieków do środowiska i niezbędną instalację wentylacyjną oraz do oczyszczania gazów.

§ 3. 1. Eksploatacja instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów w celu wydzielenia z nich określonych frakcji dających się wykorzystać materiałowo lub energetycznie oraz frakcji wymagającej dalszego biologicznego przetwarzania, w zależności od składu zmieszanych odpadów komunalnych, przebiega w obiekcie zamkniętym lub w obiektach zamkniętych wyposażonych w szczelną posadzkę zapobiegającą przedostawaniu się odcieków do środowiska i niezbędną instalację wentylacyjną oraz do oczyszczania gazów i prowadzi do wytwarzania odpadów, które klasyfikuje się zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska wydanym na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy o odpadach, w zależności od ich właściwości, jako odpady o kodzie:

- 1) 19 12 01 - Papier i tektura;
- 2) 19 12 02 - Metale żelazne;
- 3) 19 12 03 - Metale nieżelazne;
- 4) 19 12 04 - Tworzywa sztuczne i guma;
- 5) 19 12 05 - Szkło;
- 6) 19 12 06* - Drewno zawierające substancje niebezpieczne;
- 7) 19 12 07 - Drewno inne niż wymienione w 19 12 06;
- 8) 19 12 08 - Tekstylia;
- 9) 19 12 10 - Odpady palne (paliwo alternatywne);
- 10) 19 12 11* - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów zawierające substancje niebezpieczne;
- 11) ex 19 12 12 - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, o frakcji o wielkości od 0 do 80 mm, zwane dalej frakcją podsitową;
- 12) ex 19 12 12 - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11, o frakcji o wielkości większej niż 80 mm, zwane dalej frakcją nadsitową.

2. Dopuszcza się wydzielenie frakcji podsitowej odpadów oznaczonych kodem ex 19 12 12, o wielkości większej niż 0-80 mm. W takiej sytuacji frakcja nadsitowa odpadów o kodzie ex 19 12 12 przyjmuje wielkość stosownie powyżej wielkości frakcji podsitowej.

3. Dopuszcza się eksploatację instalacji, w której nie wydziela się frakcji podsitowej i nadsitowej. W takiej sytuacji, odpady pozostałe po wydzieleniu ze zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów wymienionych w ust. 1 pkt 1-10, kwalifikuje się jako odpady o kodzie 19 12 12. Odpady te traktowane są jako frakcja podsitowa.

4. W szczególnych przypadkach dopuszcza się wytwarzanie ze zmieszanych odpadów komunalnych poddanych mechanicznemu przetworzeniu, odpadów o kodach z podgrupy:

- 1) 15 01 - Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi);
- 2) 16 02 - Odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych;
- 3) 16 06 - Baterie i akumulatory.

5. Instalacja, o której mowa w ust. 1, może być eksploatowana do przetwarzania odpadów selektywnie zebranych z podgrupy 20 01 - Odpady komunalne segregowane i gromadzone selektywnie (z wyłączeniem 15 01) oraz z podgrupy 15 01 - Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi) poprzez ich doczyszczanie oraz rozsortowywanie.

6. Prowadzenie procesów mechanicznego przetwarzania odpadów, o których mowa w ust. 1 i ust. 5, prowadzi się jako odrębne warianty eksploatacji instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów.

7. Odpady wytwarzane w procesie mechanicznego przetwarzania odpadów są kierowane zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami do odzysku albo do unieszkodliwiania, z zastrzeżeniem § 4 ust. 1.

8. Odpady wytworzone w procesie, o którym mowa w ust. 1, klasyfikowane jako odpady o kodzie 19 12 10, są stosowane w procesie:

- 1) odzysku R1 - Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, albo
- 2) unieszkodliwiania D 10 - Przekształcanie termiczne na lądzie.

9. Mechaniczne przetwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 1, jest klasyfikowane jako proces unieszkodliwiania D13 - Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1 - D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach.

10. Mechaniczne przetwarzanie odpadów selektywnie zebranych, o którym mowa w ust. 5, jest klasyfikowane jako proces odzysku R12 - Wymiana odpadów w celu poddania ich

któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1 – R11 załącznika nr 1 do ustawy o odpadach.

§ 4. 1. Frakcja podsitowa wymaga bezpośredniego zastosowania procesów biologicznego przetwarzania, przez które rozumie się procesy prowadzone w warunkach tlenowych lub beztlenowych z udziałem mikroorganizmów, w wyniku których następują zmiany właściwości fizycznych, chemicznych lub biologicznych odpadów.

2. W procesach, o których mowa w ust. 1, przetwarza się wyłącznie odpady frakcji podsitowej wytworzone w części mechanicznej instalacji, o której mowa w § 2 ust. 1. Odpady frakcji podsitowej nie mogą być mieszane z innymi rodzajami odpadów, w tym z odpadami zbieranymi w sposób selektywny oraz z odpadami wytworzonymi w innej instalacji.

3. Dopuszcza się eksploatację części biologicznej instalacji, o której mowa w § 2 ust. 1, do przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzanie z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, lub materiału po procesie kompostowania lub fermentacji dopuszczonego do odzysku w procesie odzysku R10, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy o odpadach.

4. W przypadku prowadzenia procesów biologicznego przetwarzania odpadów w warunkach beztlenowych dopuszcza się przetwarzanie frakcji podsitowej z innymi rodzajami odpadów poprawiającymi efektywność prowadzenia procesów.

5. Prowadzenie procesów biologicznego przetwarzania odpadów, o których mowa w ust. 2 i w ust. 3 prowadzi się jako odrębne warianty eksploatacji instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów.

6. Procesy biologicznego przetwarzania odpadów w warunkach tlenowych prowadzi się:

1) jednostopniowo przez co najmniej 6 tygodni w zamkniętym reaktorze wykonanym z materiału wytrzymałego na uszkodzenia mechaniczne i zapewniającym szczelność prowadzenia procesu lub w zamkniętej hali, z aktywnym napowietrzaniem oraz regularnym przrzucaniem odpadów przez co najmniej raz w tygodniu, z systemem odbierania odcieków, z ujmowaniem i oczyszczaniem powietrza procesowego, do czasu uzyskania wartości parametrów określonych w § 6 ust. 1, albo

2) dwustopniowo zgodnie z następującymi wymaganiami:

a) w pierwszym stopniu przez co najmniej 2 tygodnie w zamkniętym reaktorze wykonanym z materiału wytrzymałego na uszkodzenia mechaniczne

- i zapewniającym szczelność prowadzenia procesu lub w zamkniętej hali, z systemem odbierania odcieków, z aktywnym napowietrzaniem, z ujmowaniem i oczyszczaniem powietrza procesowego, do czasu osiągnięcia wartości AT_4 (rozumianej jako aktywność oddychania – parametr wyrażający zapotrzebowanie tlenu przez próbkę odpadów w ciągu 4 dni) poniżej $20 \text{ mg O}_2/\text{g}$ suchej masy,
- b) w drugim stopniu stabilizacji przez okres od 6 do 10 tygodni w przyzmacz usytuowanych na utwardzonym podłożu izolowanym od podłoża terenu, wyposażonym w system odbierania odcieków i napowietrzanych przez mechaniczne przierzucanie odpadów co najmniej raz w tygodniu,
 - c) czas przetwarzania, o którym mowa w lit. b, może zostać skrócony lub wydłużony, pod warunkiem uzyskania wartości parametrów określonych w § 6 ust. 1.

7. Procesy biologicznego przetwarzania odpadów w warunkach beztlenowych prowadzi się dwustopniowo zgodnie z następującymi wymaganiami:

- 1) w pierwszym stopniu fermentacji mezofilowej przez co najmniej 20 dni lub fermentacji termofilowej przez co najmniej 12 dni;
- 2) w drugim stopniu stabilizacji tlenowej w zamkniętym reaktorze wykonanym z materiału wytrzymałego na uszkodzenia mechaniczne i zapewniającym szczelność prowadzenia procesu lub w zamkniętej hali, z systemem odbierania odcieków, z aktywnym napowietrzaniem, z ujmowaniem i oczyszczaniem powietrza procesowego, przez okres co najmniej 2 tygodni. Dopuszcza się w drugim stopniu stabilizacji tlenowej stabilizację w przyzmacz na otwartym terenie usytuowanych na utwardzonym podłożu izolowanym od podłoża terenu, wyposażonym w system odbierania odcieków i napowietrzanych przez mechaniczne przierzucanie odpadów co najmniej raz w tygodniu, przez okres co najmniej 3 tygodni, o ile parametr AT_4 po pierwszym stopniu biologicznego przetwarzania w warunkach beztlenowych osiągnie wartość poniżej $20 \text{ mg O}_2/\text{g}$ suchej masy.

8. Odpady wytwarzane w procesach biologicznego przetwarzania odpadów, o których mowa w ust. 6 i ust. 7, spełniające wymagania określone w § 6 ust. 1, klasyfikuje się jako odpady o kodzie 19 05 99; odpady te zwane są dalej stabilizatem.

9. Stabilizat jest unieszkodliwiany poprzez składowanie na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, z zastrzeżeniem ust. 10.

10. Stabilizat, po przesianiu na sicie o prześwicie oczek o wielkości do 20 mm, może być stosowany do odzysku wyłącznie na składowisku jako odpad o kodzie ex 19 05 99 - stabilizat po procesie przesiewania.

11. Frakcja o wielkości powyżej 20 mm powstała po przesianiu stabilizatu na sicie jest klasyfikowana jako odpad o kodzie 19 05 99 – stabilizat.

12. Biologiczne przetwarzanie odpadów zawierających frakcję ulegającą biodegradacji, o którym mowa w ust. 2 jest klasyfikowane jako proces unieszkodliwiania D8 - Obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji załącznika nr 2 do ustawy o odpadach, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w poz. D1 – D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach.

13 Biologiczne przetwarzanie selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów, o którym mowa w ust. 3 jest klasyfikowane jako proces odzysku R3 -Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

14. Mechaniczne przetwarzanie stabilizatu, o którym mowa w ust. 10, jest klasyfikowane jako proces unieszkodliwiania D13 - Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1 – D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach.

§ 5: 1. Dopuszcza się proces biologicznego przetwarzania odpadów z wykorzystaniem procesu biologicznego suszenia zmieszanych odpadów komunalnych lub odpadów frakcji podsitowej polegający na biologicznym suszeniu przez okres co najmniej 7 dni odpadów w warunkach tlenowych, z aktywnym napowietrzaniem, w zamkniętym reaktorze wykonanym z materiału wytrzymałego na uszkodzenia mechaniczne i zapewniającym szczelność prowadzenia procesu lub w zamkniętej hali, z systemem odbierania odcieków, z ujmowaniem i oczyszczaniem powietrza procesowego.

2. Odpady wytwarzane w procesie biologicznego suszenia odpadów, o którym mowa w ust. 1, klasyfikuje się jako odpady o kodzie ex 19 05 01 – Nieprzekompostowane frakcje odpadów komunalnych i podobnych i poddaje dalszej obróbce mechanicznej, w wyniku której wytwarza się odpady klasyfikowane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska wydanym na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy o odpadach w zależności od ich właściwości, jako odpady o kodzie:

1) 19 12 02 - Metale żelazne;

- 2) 19 12 03 - Metale nieżelazne;
- 3) 19 12 05 - Szkło;
- 4) 19 12 10 - Odpady palne (paliwo alternatywne);
- 5)ex 19 12 12 - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów wytworzone w wyniku prowadzenia procesu biologicznego suszenia.

3. W szczególnych przypadkach dopuszcza się wytwarzanie z odpadów o kodzie ex 19 05 01 poddanych mechanicznemu przetworzeniu, odpadów o kodach z podgrupy:

- 1) 16 02 - Odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych;
- 2) 16 06 - Baterie i akumulatory;
- 3) 17 01 - Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika).

4. Odpady wytworzone w procesie, o którym mowa w ust. 2, klasyfikowane jako odpady o kodzie 19 12 10, spełniające wymagania określone w § 6 ust. 2, są stosowane w procesie:

- 1) odzysku R1 – Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, albo
- 2) unieszkodliwiania D 10 - Przekształcanie termiczne na lądzie.

5. Odpady wytworzone w procesie, o którym mowa w ust. 2, klasyfikowane jako odpady o kodzie ex 19 12 12, stanowią frakcję podsitową i poddawane są procesom biologicznego przetwarzania odpadów, o których mowa w § 4 ust. 6 i ust. 7, w instalacji, o której mowa w § 2 ust. 1.

6. Odpady wytwarzane w procesach biologicznego przetwarzania odpadów, o których mowa w ust. 5, spełniające wymagania określone w § 6 ust. 1, klasyfikuje się jako odpad o kodzie 19 05 99 - stabilizat.

7. Stabilizat, który spełnia wymagania określone w § 6 ust. 1, jest unieszkodliwiany poprzez składowanie na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Stabilizat, po przesianiu na sicie o prześwicie oczek o wielkości do 20 mm, może być stosowany do odzysku wyłącznie na składowisku jako odpad o kodzie ex 19 05 99, zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 124 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

9. Biologiczne przetwarzanie odpadów z wykorzystaniem procesu biologicznego suszenia, o którym mowa w ust. 1 jest klasyfikowane jako proces unieszkodliwiania D8 -

Obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji załącznika nr 2 do ustawy o odpadach, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w poz. D1 – D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach.

10. Mechaniczne przetwarzanie odpadów, o którym mowa w ust. 2 i w ust. 8 jest klasyfikowane jako proces unieszkodliwiania D13 - Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1 – D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach.

§ 6. 1. Proces biologicznego przetwarzania odpadów, o którym mowa w § 4 ust. 6 i ust. 7, powinien być prowadzony w taki sposób, aby uzyskany stabilizat osiągał wartość AT_4 poniżej 10 mg O_2 /g suchej masy oraz spełniał jedno z następujących wymagań:

- 1) straty prażenia stabilizatu będą mniejsze niż 35%, a zawartość węgla organicznego mniejsza niż 20% suchej masy, lub
- 2) ubytek masy organicznej w stabilizacie w stosunku do masy organicznej w odpadach, mierzony stratą prażenia lub zawartością węgla organicznego w tej samej partii odpadów jest większy niż 40%.

2. Proces biologicznego suszenia odpadów, o którym mowa w § 5 ust. 1, powinien być prowadzony w taki sposób, aby uzyskany odpad o kodzie 19 12 10 spełniał wymagania umożliwiające jego termiczne przekształcenie.

3. Odpad powstały po procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, niespełniający wymagań określonych w ust. 1, nie jest stabilizatem i nadal jest klasyfikowany jako odpad o kodzie ex 19 12 12.

§ 7. 1. Określone w § 6 ust. 1 oraz w § 4 ust. 6 pkt 2 lit. a i ust. 7 pkt 2 wymagania uważa się za spełnione, jeżeli są potwierdzone badaniami laboratoryjnymi wykonanymi przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013r. poz. 1232, z późn. zm.⁴⁾).

2. Próbkę do badań pobiera przedstawiciel laboratorium, o którym mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Rocznie pobiera się i bada się 12 próbek (po jednej w każdym miesiącu).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 1238 i 888 oraz z 2014 r. poz. 40, 47 i 457.

4. Jeżeli w poprzednim roku, w którym pobrano próbki i zbadano, zgodnie z ust. 3, nie zostały przekroczone wartości dopuszczalne dla wybranego wymagania spośród określonych w § 6 ust. 1 dla więcej niż dwóch próbek, a przekroczenie dla żadnej z tych dwóch próbek nie jest większe niż 20 % wartości określonej w § 6 ust. 1, liczbę próbek można zmniejszyć do 4 w ciągu roku (po jednej na 3 miesiące).

5. Jeżeli w roku, w którym liczba próbek została zmniejszona do czterech w ciągu roku, chociaż jedna z próbek przekracza dla wybranego wymagania wartości określone w § 6 ust. 1, od następnego miesiąca po pobraniu i zbadaniu próbki niespełniającej wartości określonych w § 6 ust. 1, próbki pobiera się i bada się z częstotliwością określoną w ust. 3.

§ 8. 1. Instalację istniejącą lub instalację, o których mowa w § 2 ust. 1, dla której przed dniem 9 października 2012 r. wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, lub której budowa lub eksploatacja rozpoczęła się przed dniem 9 października 2012 r., należy dostosować do wymagań określonych w rozporządzeniu w terminie do dnia 8 października 2015 r.

2. Istniejącą instalację, o której mowa w § 2 ust. 1, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie spełniają wymagań w zakresie rozładowywania zmieszanych odpadów komunalnych w obiekcie zamkniętym lub w obiektach zamkniętych, o których mowa w § 2 ust. 3 lub w zakresie eksploatacji instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów w obiekcie zamkniętym lub w obiektach zamkniętych, o których mowa w § 3 ust. 1 należy dostosować do wymagań określonych w rozporządzeniu w terminie do dnia 22 stycznia 2017 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2015 r.⁵⁾

Sawyer
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego

MINISTER ŚRODOWISKA

Dominik Gajewski

PODSEKRETARZ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Naczelnik Wydziału II

Piotr Orlowski
Piotr Orlowski

ZA ZGODNOŚĆ
POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Kamil Zawadzki
Kamil Zawadzki

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (Dz. U. poz. 1052), które na podstawie art. 250 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238 oraz z 2014 poz. 695), traci moc z dniem 22 stycznia 2015 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 250 ust. 2 ustawy o odpadach obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (Dz. U. poz. 1052), zachowuje moc przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dlatego istnieje potrzeba wydania nowego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest realizacją upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 3 ustawy o odpadach, które stanowi, że minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dla określonych procesów przetwarzania, z wyjątkiem składowania odpadów i termicznego przekształcania odpadów, oraz wymagania dla odpadów powstających w wyniku tych procesów, kierując się zapobieganiem zagrożeniom dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, a także zapobieganiem nieprawidłowościom przy przetwarzaniu odpadów.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest określenie wymagań dotyczących prowadzenia procesów mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz wymagań dla odpadów, które powstały z tych procesów, w tym dla stabilizatu, który może być poddany unieszkodliwianiu poprzez składowanie na składowisku odpadów lub poddany procesowi odzysku przy zamknięciu składowiska odpadów po przesianiu na sicie o wielkości do 20 mm oraz dla odpadów powstających z procesów biologicznego suszenia. Frakcja wysuszona nie jest stabilizatem i z założenia nie jest przeznaczona do składowania. Suszenie ma na celu przygotowanie wsadu do wytworzenia paliwa alternatywnego niskoenergetycznego spalane go we współspalarniach lub spalarniach, co znacząco przyczyni się do ograniczenia składowania odpadów organicznych.

Ciążące na państwach członkowskich cele dotyczące ograniczania składowania komunalnych odpadów ulegających biodegradacji określone w dyrektywie Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182, z 16. 07. 1999, str.1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228), wymagają podjęcia zdecydowanych działań. Ponadto zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, składowanie odpadów jest ostatnim i najmniej pożądanym sposobem postępowania z nimi. Ze składowania muszą zostać wyłączone nieprzetworzone odpady organiczne, stanowiące źródło powstawania metanu podczas ich składowania na składowiskach odpadów.

Metody biologicznego przetwarzania odpadów nie zapewniają całkowitego rozłożenia

odpadów ulegających biodegradacji, jednak w przypadku prawidłowego prowadzenia procesu można uzyskać rozkład odpadów podatnych na biodegradację w stopniu pozwalającym na uzyskanie parametrów, o których mowa w projekcie rozporządzenia. Celem biologicznego przetwarzania frakcji ulegającej biodegradacji jest możliwie szybka ich stabilizacja. Proces jest tak prowadzony, aby emisja zanieczyszczeń powstająca w wyniku rozkładu frakcji organicznej – odpowiedzialnej za emisję metanu na składowiskach – była nieuciążliwa dla środowiska oraz by uzyskać nieuciążliwy zapachowo materiał. Biologiczne przetwarzanie powoduje redukcję ilości gazu cieplarnianego emitowanego ze składowisk i zanieczyszczonych odcieków. Uzyskuje się również redukcję masy i objętości przetworzonych odpadów. Jeżeli zmieszane odpady komunalne poddane procesom mechaniczno-biologicznego przetwarzania, spełniać będą kryteria dotyczące strat prażenia, zawartości węgla organicznego oraz parametru AT_4 , stabilizat nie będzie zawierał już frakcji ulegającej biodegradacji i tym samym nie będzie stanowił dalej odpadów ulegających biodegradacji w znaczeniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy o odpadach.

Po spełnieniu określonych prawem warunków, stabilizat uzyskany w procesie biologicznego przetwarzania frakcji ulegającej biodegradacji odpadów komunalnych, może być unieszkodliwiany na składowiskach odpadów lub częściowo (frakcja 0–20 mm) wykorzystany do odzysku na składowisku.

W stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, w projekcie niniejszego rozporządzenia wprowadzono następujące zmiany:

1. W § 2 ust. 1 doprecyzowano wymagania prowadzenia procesów mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w zakresie usytuowania instalacji i tytułu prawnego do niej, co ma na celu zapewnienie prawidłowości prowadzenia procesów przez jeden podmiot.
2. W § 2 ust. 3 projekt rozporządzenia uzupełniono o obowiązek prowadzenia rozładunku zmieszanych odpadów komunalnych w obiekcie zamkniętym lub w obiektach zamkniętych wyposażonych w szczelną posadzkę zapobiegającą przedostawaniu się odcieków do środowiska i niezbędną instalację wentylacyjną oraz do oczyszczania gazów, co ma na celu ograniczenia emisji do środowiska.
3. W § 3 ust. 1 projekt rozporządzenia uzupełniono o obowiązek prowadzenia mechanicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych w obiekcie zamkniętym lub w obiektach

zamkniętych wyposażonych w szczelną posadzkę zapobiegającą przedostawaniu się odcieków do środowiska i niezbędną instalację wentylacyjną oraz do oczyszczania gazów, co ma na celu ograniczenia emisji do środowiska.

4. W § 3 ust. 1 doprecyzowano rodzaje odpadów klasyfikowanych jako odpady o kodzie ex 19 12 12, z podziałem na frakcję podsitową i nadsitową. Odpady te stanowią doszczegółowienie odpadu wymienionego w katalogu odpadów jako odpad o kodzie 19 12 12 - Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11.

Podstawowa wielkość frakcji podsitowej wynosi 0-80 mm. Jednakże z uwagi na zasadność stabilizacji większych frakcji wydzielonych ze zmieszanych odpadów komunalnych i zawierających odpady ulegające biodegradacji, dopuszcza się również wydzielenie frakcji podsitowej odpadów oznaczonych kodem ex 19 12 12 o wielkości większej niż 0-80 mm. W takiej sytuacji frakcja nadsitowa przyjmuje wielkość stosownie powyżej wielkości frakcji podsitowej.

Istnieje również możliwość eksploatacji instalacji, w której nie przesiewa się odpadów. W takiej sytuacji odpady pozostałe, po wydzieleniu ze zmieszanych odpadów komunalnych odpadów przeznaczonych do procesów odzysku, traktowane są jako frakcja podsitowa i w całości wymagają zastosowania procesów biologicznego przetwarzania.

Z uwagi na wejście w życie nowej ustawy o odpadach, przygotowany jest projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów, który został uzgodniony wewnątrzresortowo i obecnie znajduje się na etapie konsultacji publicznych. Planowane wejście w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia to IV kwartał roku 2014. Obecnie przygotowany projekt rozporządzenia w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych określa rodzaje odpadów możliwe do wytworzenia w instalacji MBP, zgodnie z projektem rozporządzenia w sprawie katalogu odpadów.

5. W § 3 ust. 5 wprowadzono przepis umożliwiający eksploatację części mechanicznej instalacji, jako instalację do doczyszczania oraz rozsortowywania odpadów selektywnie zebranych z podgrupy 20 01 - Odpady komunalne segregowane i gromadzone selektywnie (z wyłączeniem 15 01) oraz z podgrupy 15 01 - odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi).

Należy jednak zwrócić uwagę, iż proces ten prowadzi się jako odrębny wariant eksploatacji instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów w taki sposób, aby odpady zebrane

w sposób selektywny nie były przetwarzane łącznie ze zmieszanyimi odpadami komunalnymi. Sytuacja taka może mieć miejsce oczywiście w przypadku wolnych mocy przerobowych instalacji.

6. W § 3 ust. 8 doprecyzowano możliwości zagospodarowania odpadów o kodzie 19 12 10 wytworzonych w procesie mechanicznym instalacji, które mogą być stosowane w procesie:

- odzysku R1 – Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, albo

- unieszkodliwiania D 10 - Przekształcanie termiczne na lądzie.

7. W § 3 ust. 9, w § 4 ust. 12 i ust. 14, w § 5 ust. 9 i ust. 10, sposób klasyfikowania procesów mechanicznego i biologicznego przetwarzania odpadów dostosowano do obecnie określonych w ustawie o odpadach procesów unieszkodliwiania odpadów. Klasyfikacja procesów unieszkodliwiania zawarta jest w załączniku nr 2 do ustawy o odpadach, jako niewyczerpujący wykaz procesów unieszkodliwiania.

Głównym celem opracowywanego projektu rozporządzenia jest określenie warunków dla przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, w taki sposób, aby uzyskany stabilizat nie zawierał już odpadów ulegających biodegradacji i mógł być bezpiecznie unieszkodliwiany na składowisku odpadów. Dlatego też wiodącym procesem w mechaniczno – biologicznym przetwarzaniu zmieszanych odpadów komunalnych jest proces unieszkodliwiania. Natomiast nowo wytworzone odpady w procesie mechanicznym w instalacji MBP, przeznaczone do odzysku, są zagospodarowywane na zasadach ogólnych określonych w ustawie o odpadach.

Określony w projekcie rozporządzenia sposób klasyfikowania procesów zachodzących w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych ma na celu ujednoczenie klasyfikowania procesów, aby stworzyć te same warunki merytoryczne, ekonomiczne i formalne dla podmiotów prowadzących instalacje i zagwarantować równość tych podmiotów wobec prawa.

W związku z powyższym proces mechaniczny prowadzony w instalacji będzie klasyfikowany jako proces D13 - Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D 1 – D 12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach. W procesie tym są uwzględnione procesy wstępne poprzedzające unieszkodliwienie, w tym wstępna obróbka, jak np. sortowanie, przed poddaniem któremukolwiek spośród procesów wymienionych w pozycjach D1 – D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach. Załącznik nr 2 do ustawy o odpadach zawiera niewyczerpujący wykaz

procesów, w związku z czym proces klasyfikowany obecnie jako D13 jest najbliższy dawnemu procesowi D16, który pozwala na wytworzenie odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania.

Natomiast proces biologicznego przetwarzania odpadów w instalacji, w tym również z wykorzystaniem procesu biologicznego suszenia, będzie klasyfikowany jako proces D8 - Obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji załącznika nr 2 do ustawy o odpadach, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w poz. D1 - D12 załącznika nr 2 do ustawy o odpadach.

8. W § 3 ust. 10 określono proces mechanicznego doczyszczania odpadów selektywnie zebranych, które z uwagi na fakt, że w dalszej kolejności są zagospodarowywane głównie w procesie odzysku, należy klasyfikować jako proces R12 - Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1 - R11 załącznika nr 1 do ustawy o odpadach.

9. W § 4 ust. 1 wprowadzono obowiązek bezpośredniego zastosowania procesów biologicznego przetwarzania frakcji podsitowej, co ma na celu zmniejszenie uciążliwości odorowej przetwarzanych odpadów.

10. W § 4 ust. 2 dodano przepis dotyczący możliwości biologicznego przetwarzania wyłącznie frakcji podsitowej, wytworzonej w części mechanicznej tej samej instalacji, co oznacza zakaz mieszania odpadów frakcji podsitowej z innymi rodzajami odpadów, w tym w szczególności z odpadami zbieranymi w sposób selektywny oraz z odpadami wytworzonymi w innej instalacji. Odpady ulegające biodegradacji zbierane w sposób selektywny powinny być przetwarzane odrębnie w celu wytworzenia kompostu o odpowiedniej jakości.

Natomiast w celu poprawienia efektywności prowadzenia procesów metanizacji, dopuszczono możliwość przetwarzanie frakcji podsitowej z innymi rodzajami odpadów. Może mieć to miejsce jedynie w przypadku prowadzenia procesów biologicznego przetwarzania odpadów w warunkach beztlenowych.

11. W § 4 ust. 3 dopuszczono możliwość eksploatacji części biologicznej instalacji MBP do przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzanie z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, lub materiału po procesie kompostowania lub fermentacji dopuszczonego do odzysku w procesie odzysku R10, spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 4

ustawy o odpadach. Proces ten może być prowadzony jako odrębny wariant eksploatacji instalacji do biologicznego przetwarzania odpadów i tylko w sytuacji wolnych mocy przerobowych części biologicznej instalacji MBP.

12. W § 4 ust. 6 wprowadzono możliwość jednostopniowego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych przez co najmniej 6 tygodni w zamkniętym reaktorze wykonanym z materiału wytrzymałego na uszkodzenia mechaniczne i zapewniającym szczelność prowadzenia procesu lub w zamkniętej hali, z aktywnym napowietrzaniem oraz regularnym przerzucaniem odpadów, z systemem odbierania odcieków, z ujmowaniem i oczyszczaniem powietrza procesowego, do czasu uzyskania wartości parametrów określonych w § 6 ust. 1.

Wprowadzona zmiana wynika z wymagań najlepszej dostępnej techniki (BAT), opracowanych na poziomie Unii Europejskiej w dokumencie referencyjnym BAT Waste Treatments Industries z sierpnia 2006 roku, które zalecają stosowanie całkowicie zamkniętych bioreaktorów do przetwarzania odpadów oraz unikania powstawania stref beztlenowych i recyrkulację wód poprocesowych w przypadku prowadzenia procesu stabilizacji tlenowej.

Ponadto zgodnie z wymaganiami BAT dostosowano warunki prowadzenia procesów w reaktorach zamkniętych we wszystkich procesach biologicznego przetwarzania odpadów.

13. W § 4 ust. 6 i ust. 7, w drugim stopniu stabilizacji odpadów w przyzmach na otwartym terenie, zarówno w procesie biologicznego przetwarzania odpadów w warunkach tlenowych, jak i beztlenowych, doprecyzowano wymóg w zakresie utwardzenia podłoża do przetwarzania odpadów, które powinno być izolowane od podłoża terenu oraz wyposażone w system odbierania odcieków. Odpady powinny być napowietrzane przez mechaniczne przerzucanie odpadów co najmniej raz w tygodniu.

14. W § 4 ust. 7 pkt 2 wprowadzono wymóg osiągnięcia parametru AT_4 po pierwszym stopniu biologicznego przetwarzania w warunkach beztlenowych na poziomie wartości poniżej 20 mg O_2/g suchej masy, w przypadku dopuszczenia w drugim stopniu stabilizacji tlenowej, stabilizację w przyzmach na otwartym terenie usytuowanych na utwardzonym podłożu izolowanym od podłoża terenu, wyposażonym w system odbierania odcieków i napowietrzanych przez mechaniczne przerzucanie odpadów, co najmniej raz w tygodniu, przez okres co najmniej 3 tygodni, co ma na celu potwierdzenie prawidłowości zachodzących procesów w pierwszym stopniu biologicznego przetwarzania w warunkach beztlenowych.

15. W § 4 ust. 10 wprowadzono możliwość poddania stabilizatu procesom mechanicznym (przesianie przez sito o wielkości do 20 mm) i wytworzenia odpadu o kodzie ex 19 05 99 -

stabilizat po procesie przesiewania, który może być poddany procesom odzysku przy składowisku, zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 124 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (rozporządzenie w sprawie składowania odpadów). Natomiast frakcja o wielkości powyżej 20 mm powstała po przesianiu stabilizatu na sicie jest nadal klasyfikowana jako odpad o kodzie 19 05 99, czyli stabilizat.

W związku z wejściem w życie nowej ustawy o odpadach, planowane jest również wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie składowania odpadów, które uwzględni możliwość poddania odpadu o kodzie ex 19 05 99 procesowi odzysku na składowisku odpadów. Projekt przedmiotowego rozporządzenia znajduje się na etapie uzgodnień wewnątrzresortowych i planowane jest jego wejście w życie pod koniec 2014 roku.

16. W § 4 ust. 13 określono proces biologicznego przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów. Z uwagi na fakt, iż wytworzone odpady są całkowicie poddawane procesowi odzysku, ww. proces należy klasyfikować jako proces odzysku R3 - Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania).

17. W § 5 ust. 2 doprecyzowano rodzaje odpadów, które mogą powstać po procesie biologicznego suszenia odpadów. Głównym celem procesu biologicznego suszenia jest wytworzenie odpadów palnych, w związku z czym po biologicznym suszeniu, brak jest możliwości wydzielenia odpadów, takich jak: papier, drewno, tworzywa sztuczne, które ulegają termicznemu przekształceniu i są w tej sytuacji klasyfikowane jako odpady o kodzie 19 12 10. Odpady te stosuje się w procesie:

- odzysku R1 – Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii, albo
- unieszkodliwiania D 10 - Przekształcanie termiczne na lądzie.

18. W § 5 ust. 3 wprowadzono możliwość wytworzenia z odpadów poddanych biologicznemu suszeniu, odpadów, które nie są palne i jednocześnie nie ulegają biologicznemu rozkładowi, tj. odpadów o kodzie 17 01 - Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika).

19. W § 5 ust. 5 doprecyzowano sposób postępowania z odpadami o kodzie ex 19 12 12 wytworzonymi po procesie biologicznego suszenia odpadów, które powinny być przetworzone biologicznie zgodnie z warunkami określonymi dla stabilizatu i spełniać

również wymagania końcowe rozporządzenia określone dla stabilizatu.

20. W § 6 ust. 1 wprowadzono obligatoryjny obowiązek pomiaru parametru AT_4 (aktywność oddychania w $mg\ O_2/g\ s.m.$) dla stabilizatu.

Dotychczas zastosowane podejście dotyczące wyznaczania stopnia ustabilizowania odpadów w procesie biologicznym poprzez pomiar jedynie strat prażenia oraz zawartości węgla organicznego, sprowadza się do wyznaczenia całkowitego ubytku substancji organicznej w wyniku mineralizacji, a nie odzwierciedla zmiany postaci substancji organicznej powstałej w wyniku humifikacji i jej biologicznego ustabilizowania, czyli utraty zdolności do dalszego biologicznego rozkładu. Uzyskanie nawet niskich wartości straty prażenia i zawartości całkowitego węgla organicznego nie odzwierciedla utraty zdolności stabilizatu do dalszego biologicznego rozkładu. Dopiero ustalenie dla stabilizatu granicznych wartości parametru AT_4 , umożliwi jednoznaczną ocenę ubytku zdolności masy organicznej odpadów do dalszego rozkładu w procesie tlenowym lub beztlenowym i podjęcie decyzji o dopuszczeniu stabilizatu do składowania. Brak obligatoryjnego obowiązku pomiaru parametru AT_4 dla stabilizatu w dotychczasowych przepisach spowodowany był brakiem wystarczającej liczby laboratoriów akredytowanych w kraju oznaczających ten parametr. Z uwagi na długotrwały okres dostosowawczy dla prowadzących instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych do wymagań obecnie obowiązującego rozporządzenia, laboratoria akredytowane również miały czas na wdrożenie możliwości pomiaru wymaganego parametru. Metoda oznaczania aktywności oddychania służy do oceny reaktywności biologicznej lub stopnia dojrzałości stabilizatów w atmosferze tlenowej. Określa ona w warunkach laboratoryjnych masową ilość O_2 , zużytą w określonym czasie (np. 4 dni = AT_4) przez drobnoustroje. W metodzie tej zapotrzebowanie przez drobnoustroje na O_2 może być określane poprzez pomiar ilości zużytego przez nie O_2 albo wytworzonego CO_2 i jest podawane w $mg\ O_2$ na g suchej masy.

W związku z powyższym zasadne jest łączne określenie parametrów odpowiadających za:

- określenie zdolności stabilizatu do dalszego biologicznego rozkładu - parametr AT_4 ;
- określenie poziomu ubytku substancji organicznej w przetwarzanych odpadach poprzez spełnienie poniższych wymagań:
 - straty prażenia stabilizatu są mniejsze niż 35% s.m., a zawartość całkowitego węgla organicznego jest mniejsza niż 20% s.m. lub
 - ubytek masy organicznej w stabilizacie w stosunku do masy organicznej w odpadach, mierzony stratą prażenia lub zawartością całkowitego węgla organicznego w tej samej partii

odpadów, jest większy niż 40%.

Należy również podkreślić, że odpad powstały po procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, który nie spełnia przedmiotowych wymagań, nie jest stabilizatem.

21. W § 7 doprecyzowano zapis dotyczący potwierdzenia badań przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz wprowadzono obowiązek pobierania próbek do badań przez przedstawiciela tego laboratorium.

22. W § 8 określono termin dostosowania instalacji istniejących oraz będących w trakcie procesu inwestycyjnego do wymagań przedmiotowego rozporządzenia, co wynika z ochrony praw nabytych z obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, które wprowadza 3 – letni okres dostosowawczy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. do dnia 8 października 2015 r.

Dodatkowo w ust. 2. wprowadzono 2 - letni okres przejściowy dla instalacji istniejących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, w zakresie dostosowania instalacji do prowadzenia procesu w obiekcie zamkniętym lub w obiektach zamkniętych, o których mowa w § 2 ust. 3 i w § 3 ust. 1 rozporządzenia.

Z uwagi na fakt, iż na podstawie art. 250 ust. 2 ustawy o odpadach obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych zachowuje moc przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o odpadach (tj. do dnia 22 stycznia 2015 r.), obecnie przygotowywane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 23 stycznia 2015 r.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym podlega notyfikacji.